Lietas Nr. C13060615
Lietas arhīva Nr. C-0606-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Dobelē, 2015.gada 29.septembrī

Dobeles rajona tiesas
tiesnese R.Krasovska,

izskatīja rakstveida procesā civillietu maksātnespējīgās SIA „E.P. Ieguldījumi" maza apmēra prasībā pret /pers. C/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2015.gada 8.jūnijā prasītājs maksātnespējīgā SIA „E.P. Ieguldījumi" (turpmāk tekstā- prasītājs) iesniedza tiesā prasības pieteikumu pret /pers. C/ (turpmāk tekstā- atbildētājs) par naudas piedziņu, kas atbilst maza apmēra prasībai.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma vispārīgās daļas 2.1.punktu pieteikumu aizdevuma saņemšanai iesniedz, aizpildot pieteikuma formu mājas lapā. 2010.gada 27.oktobrī SIA „icredit.lv" pakalpojuma sniegšanas vietā (mājas lapā) www.icredit.lv Atbildētājs elektroniski iesniedza pieteikumu aizdevuma saņemšanai, ko pierāda pielikumā pievienotais pieteikums aizdevuma saņemšanai.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma vispārīgās daļas 2.3.punktu, kas nosaka, ka pieteikums aizdevuma saņemšanai iesniedzams elektroniskā veidā aizdevēja mājas lapā. Aizpildot un iesniedzot pieteikumu aizdevuma saņemšanai aizdevējam, klients apliecina, ka viņš ir iepazinies ar standarta informāciju par aizdevēja piedāvāto aizdevumu, datu subjekta piekrišanas noteikumiem, līguma noteikumiem, ka šāda informācija un nosacījumi viņam ir saprotami un pieņemami. Ņemot vērā Atbildētāja izteikto vēlmi saņemt aizdevumu, aizdevējs pieņēma lēmumu par aizdevuma izsniegšanu Ls 100.00 jeb EUR 142.29 (viens simts četrdesmit divi eiro un 29 centi) apmērā, par ko, pamatojoties uz Aizdevuma līguma 3.5.punktu, Atbildētājs tika telefoniski informēts. Pēc tam, kad Atbildētājs mutiski vēlreiz apstiprināja piekrišanu aizdevumam, uz viņa pieteikumā norādīto e-pasta adresi tika nosūtīts atkārtoti Aizdevuma līgums, e-pasts ar hipersaiti uz formu aizdevēja mājas lapā un klientam piešķirtā parole, ar kuru tiek apstiprināts aizdevuma darījums. Pēc tam, kad Atbildētājs saskaņā ar Aizdevuma vispārīgās daļas 4.1.punktu ievadīja viņam piešķirto paroli mājas lapas attiecīgajā sadaļā, un tādā veidā atkārtoti apliecināja, ka piekrīt aizdevuma summai, aizdevuma atmaksas termiņam, līguma noteikumiem un vēlas nekavējoties saņemt aizdevumu uz savu norādīto bankas kontu, 2010.gada 27.oktobrī ar Atbildētāju tika noslēgts Aizdevuma līgums Nr. 2010-1421. Saskaņā ar Aizdevuma līgumu Atbildētājam tika izsniegts aizdevums Ls 100.00 jeb EUR 142.29 apmērā.

Noslēgtajā Aizdevuma līgumā tika pielīgti līgumiskie procenti par aizdevuma izmantošanu 23.2% (divdesmit trīs komats divi procenti) mēnesī (dienā 0.77%) no neatmaksātās aizdevuma summas, kas izteikta komisijas maksas veidā.

Aizdevuma summa saskaņā ar Aizdevuma līguma nosacījumiem tika izmaksāta Atbildētāja bankas kontā Nr.LV92HABA0551011527005, AS „SWEDBANK".

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu Atbildētājs ir uzņēmies ciest pametumu, t.i. līgumsodu, sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi un proti, ja Atbildētājs neizpilda savas ar līgumu uzņemtās saistības vai izpilda tās nepilnā apmērā, viņš atsevišķi par katru līgumsaistību pārkāpumu un/vai nokavējumu maksā prasītājam līgumsodu saskaņā ar līguma 7.4. punktu 0.5% apmērā no neatmaksātās aizdevuma summas par katru nokavēto saistību izpildes dienu.

Starp SIA „icredit.lv" un Prasītāju 2012.gada 20.oktobrī tika noslēgts Cesijas līgums Nr. 20121020 un tā pielikums, saskaņā ar kuru SIA „icredit.lv" cedēja visas savas prasījuma tiesības pret Atbildētāju, kas izriet no augstāk minētā Aizdevuma līguma, Prasītājam. Līdz ar to, Prasītājs no Cesijas līguma noslēgšanas brīža var darboties ar kreditora tiesībām.

Atbildētājam saskaņā ar Aizdevuma atmaksas grafiku, kas tika pievienots līgumam un ir tā neatņemama sastāvdaļa, bija pienākums veikt maksājumus sākot ar 2010.gada 27.novembri, un tā turpmāk katra mēneša 27.datumā, līdz pilnīgai saistību izpildei.

Atbildētājs, neievērojot līgumu, ir veicis vienus maksājumu 14.12.2010 EUR 4.27 apmērā. Uzkrātā parāda summa uz 14.12.2010. sastādīja EUR 64.89, kuru veidoja: EUR 13.22 - aizdevuma summas parāds saskaņā ar grafiku līdz 27.11.2010; EUR 50.61 —aprēķinātā līgumisko procentu (komisijas maksas) summa — 23.2% mēnesī (dienā 0.77%) no neatmaksātās aizdevuma summas (EUR 142.29) par laika periodu no 27.10.2010 līdz 14.12.2010 (kopā 1 mēnesis un 16 dienas); EUR 1.06 - aprēķinātais līgumsods, kas aprēķināts 0.5% dienā no termiņā nesamaksātās aizdevuma summa par laika periodu EUR 4.27 saskaņā ar līguma nosacījumiem tika novirzīti sekojoši: EUT 1.06 līgumsodu dzēšanai un EUR 3.21 daļējai procentu (komisijas maksas) dzēšanai. Uzkrātā parāda atlikums uz 14.12.2010 sastādīja EUR 60.62 apmērā (EUR 13.22 aizdevuma summas parāds saskaņā ar grafiku un EUR 47.40 procenti (komisijas maksa). Vairāk maksājumus Atbildētājs nav veicis.

Sakarā ar to, ka Atbildētājs netika pildījis saistības, 2015.gada 29.maijā izsūtīja Atbildētājam paziņojumu par neizpildītām parāda saistībām, vienlaikus paziņojot par saistību tiesību cesiju. Atbildētājs paziņojumu netika ņēmis vērā, līdz ar to parāda piedziņa tiek nodota tiesā.

Neraugoties uz to, ka jau 2011.gada 27.aprīlī ir iestājies aizdevuma atdošanas termiņš, un vairākkārtīgi mēģināts sazināties ar Atbildētāju, Atbildētājs līdz prasības celšanas dienai nav veicis nekādas darbības aizdevuma summas, procentu un līgumsodu atdošanai un ir noticis parādnieka — atbildētāja nokavējums saskaņā ar Civillikuma 1652. panta 3. punktu - kad parādnieks palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai ar līgumu. Atbildētājs saistības nav izpildījis pilnā apmērā.

Vadoties no iepriekš minētā, kā arī, pamatojoties uz CL 1587., 1652., 1716., 1717., 1720., 1753.,1756.,1759., 1765., 1793., 1805., 1806., 1934., kā arī CPL 1., 23., 26., 250.^{19}otrā daļa.

Pamatojoties uz minēto prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam neatmaksāto aizdevuma summu - EUR 142.29 apmērā; aprēķināto komisijas maksu — EUR 142.29 apmērā; aprēķinātos likumiskos procentus - EUR 44.97 apmērā; aprēķinātos līgumsodus — EUR 14.23 apmērā, kopā - EUR 343.78 apmērā. Lūdzu noteikt Prasītājam tiesības saņemt no Atbildētāja likumiskos 6% gadā no galvenā parāda līdz sprieduma izpildes dienai (izsoles dienai).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{19}panta otro daļu celtā prasība atzīstama par maza apmēra prasību.

2015.gada 9.jūnijā atbildētājam uz prasības pieteikumā norādītajām adresēm, kas ir atbildētāja deklarētās un faktiskās dzīves vietas adrese, nosūtīts prasības pieteikums, paskaidrojuma veidlapa, izskaidrotas tiesības lūgt lietas iztiesāšanu tiesas sēdē un citas Civilprocesa likumā noteiktās tiesības un pienākumi, noteikts termiņš rakstveida paskaidrojumu iesniegšanai 30 dienu laikā no dienas, kas prasības pieteikums nosūtīts atbildētājam (lietas 31-32.lapa). Sūtījumi no abām adresēm atgriezts atpakaļ tiesā ar norādi- beidzies glabāšanas laiks. Tiesa atzīst, ka atbildētājam paziņots par tiesas tiesvedībā esošo prasību atbilstoši Civilprocesa likuma nosacījumiem.

Atbildētāja paskaidrojums tiesas noteiktajā termiņā tiesā nav saņemts. Atbilstoši Civilprocesa likuma 250^{21}.panta otrajai daļai paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Par lietas skatīšanas rakstveida procesā datumu, atbildētājam paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 56.panta nosacījumiem (lietas 1., 2.lapas). Atbildētājam nosūtītais paziņojums saņemts atpakaļ tiesā ar norādi- beidzies glabāšanas laiks. Neviena no pusēm nav lūgusi lietas iztiesāšanu tiesas sēdē. Līdz ar to lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Novērtējot prasības pieteikumā norādītos apstākļus kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa uzskata, ka prasība par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

No lietā esošā 2012.gada 20.oktobrī noslēgtā Cesijas līguma Nr.20121020 starp SIA „ICREDIT.LV" un SIA „E.P.IEGULDĪJUMI" (lietas 25.lapa) redzams, ka puses vienojušās par to, ka SIA „ICREDIT.LV" ir nodevusi SIA „E.P.IEGULDĪJUMI" savas prasījuma tiesības, kas pastāv pamatojoties uz debitoru noslēgtajiem aizdevuma līgumiem un ietver sevī galveno prasījumu, kā arī visus iespējamos blakus prasījumus par katru atsevišķo debitoru – procentus, nokavējuma procentus, līgumsodus, kā arī visus iespējamos saistību nodrošinājumus un pastiprinājumus.

Ar 2012.gada 20.oktobrī noslēgtā Cesijas līguma Nr. 20121020 Pielikumu Nr. P 2010-1421 (lietas 26.lapa) pierādīts, ka nodotas prasījuma tiesības pret atbildētāju pēc 27.10.2010. līguma Nr. 2010-1421.

Saskaņā ar Civillikuma 1793.pantu prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Civillikuma 1798.pants nosaka, ka par cesijas priekšmetu var būt visādi prasījumi, vienalga, vai tie izriet no līguma, vai no neatļautas darbības, starp tiem arī tādi, kuriem vēl nav iestājies termiņš, kā arī nosacīti un pat nākami un nedroši.

Saskaņā ar Civillikuma 1801.pantu cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru) var noslēgt jebkurā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Ar 2012.gada 20.oktobrī noslēgto Cesijas līgumu Nr. 20121020 (lietas 25.lapa) un tā Pielikumu (lietas 26.lapa) redzams, ka SIA „ICREDIT.LV" ir atteikusies no savām tiesībām pret atbildētāju un šīs tiesības cedējusi prasītājam. Tiesa uzskata, ka minētais cesijas līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, tādējādi saistošs pusēm.

A r 2010.gada 27.oktobra Aizdevuma līgumu Nr. 2010-1421 (lietas 9 - 20.lapa) pierādīts, ka starp "ICREDIT.LV" un atbildētāju noslēgts Aizdevuma līgums, saskaņā ar kuru atbildētājam izsniegts aizdevums Ls 100 apmērā uz 6 mēnešiem, nosakot aizņēmuma likmi 23,2 % mēnesī no neatmaksātā aizdevuma (gada procentu likme noteikta 1122,4 %). Ar lietā esošo aizdevuma atmaksas grafiku noteikts, ka aizdevums izsniegts uz 6 mēnešiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1590.pantu katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu. Lietā nav strīda par to, ka atbildētājs prasītājas izsniegto kredītu ir saņēmis, pats atbildētājs aizdevuma saņemšanas faktu nav apstrīdējis.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.panta noteikumiem tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu, ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu samaksas pierādīšanas pienākums gulstas uz parādnieku.

Atbildētājs parāda samaksu nav pierādījis, tādēļ tiesai nav pamata apšaubīt parāda esamību. Tiesā netika saņemti minētās summas samaksu apliecinoši pierādījumi, līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt parāda apmēru, tiesa atzīst,

ka prasītājs ir pierādījis atbildētāja pamatparādu EUR 142,29, kas ir piedzenams no atbildētāja par labu prasītājam.

Atbildētājam 2015.gada 29.maijā paziņots par viņa parādsaistībām, kas uz 29.05.2015. kopā ir EUR 343,57, ko veido neatmaksātā aizdevuma summa EUR 142,29, aprēķinātie līgumiskie procenti par aizdevuma lietošanu EUR 142,29, likumiskie procenti EUR 44,76, līgumsods EUR 14,23. Atbildētājam noteikts pienākums segt minēto summu līdz 2015.gada 4.jūnijam, pretējā gadījumā tiks sniegta prasība tiesā (lietas 23.lapa).

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja nesamaksātos līgumiskos procentus (komisijas maksas) EUR 47,40 par aizdevuma lietošanu līdz 14.12.2010., kā arī līgumiskos procentus EUR 94,89 23,2% mēnesī no neatmaksātās aizdevuma summas (EUR 142,29) par laika periodu no 14.12.2010. līdz 27.04.2011.

Civillikuma 1753.pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar tās daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1759.panta 2.punktā norādīts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata arī par svešu naudu, nevien tad, kad tās turētājs to lietojis savā labā, bet arī tad, kad viņam pienācies šo naudu noguldīt uz procentiem un viņš to nav darījis.

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti (1765.p.). Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus EUR 44,97 pēc līguma izbeigšanās dienas par laiku no 27.04.2011. līdz 05.06.2015.

Tā kā atbildētājs nav veicis piešķirtā kredīta atmaksu, pēc līguma izbeigšanas lietojis prasītāja naudas līdzekļus, pamatparāda apmēru EUR 142,29 nav apstrīdējis, tad tiesa atzīst prasītāja tiesības saskaņā ar Civillikuma 1753.panta, 1759.panta 2.punkta un 1765.panta nosacījumiem saņemt no atbildētāja likumiskos aizdevuma lietošanas procentus prasītāja pieprasītajā apmērā.

Ja Atbildētājs neizpilda savas ar līgumu uzņemtās saistības vai izpilda tās nepilnā apmērā, viņš atsevišķi par katru līgumsaistību pārkāpumu un/vai nokavējumu maksā prasītājam līgumsodu saskaņā ar Aizdevuma līguma 7.4.punktu 0.5 % (nulle komats pieci procenti) apmērā no neatmaksātās aizdevuma summas par katru kavēto saistību izpildes dienu.

Saskaņā ar Civillikuma 3.panta noteikumiem katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies.

Līgums noslēgts 2010.gada 27.oktobrī, un tas bija jāizpilda līdz 2011.gada 27.aprīlim, līdz ar ko, vērtējot prasījumu par līgumsoda piedziņu, tiesa piemēro līgumsodu reglamentējošās Civillikuma normas, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.janvārim.

Civillikuma 1716. pants nosaka, līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņš šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu, līgumsodu var pievienot katram līgumam. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Civillikuma 1720.pants nosaka kreditors var prasīt līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu.

Atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta pirmajai daļai ražotājs, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs nedrīkst piedāvāt tādus līguma noteikumus, kas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem. Līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam (tā paša likuma 6. panta trešā daļa). Par netaisnīgu līguma noteikumu tostarp uzskatāms noteikums, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi (6.panta trešās daļas 4.punkts).

Civillikuma 1724.[1] pants noteic, ka līgumsoda cietējs var lūgt samazināt pieprasīto līgumsodu līdz saprātīgam apmēram, ja tas ir pārmērīgs, salīdzinot ar neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus. Ja līdzēji vienojušies, ka līgumsoda samaksa atsvabina šā soda cietēju no procentiem un augļiem, kas no viņa pienākas, kā arī zaudējumu atlīdzības, tad samazinātā līgumsoda apmērs nedrīkst būt mazāks par otram līdzējam nodarītajiem zaudējumiem (04.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

Eiropas Kopienu tiesa vairāk kārt ir norādījusi, ka valsts tiesai pēc savas ierosmes jāatklāj līguma noteikumu negodīgumu un tas jāizlīdzina. Uzdevums, kas valsts tiesām attiecīgajā jomā dots saskaņā ar Savienības tiesībām, nenozīmē vien pilnvaras lemt par attiecīgo līguma noteikumu negodīgumu, bet arī pienākumu šo jautājumu vērtēt pēc savas ierosmes, ja tās rīcībā ir vajadzīgais juridiskais un faktiskais pamatojums (sk. Eiropas Kopienu tiesas 2012.gada 14.jūnija spriedumu lietā Nr. C - 618/10, 2013.gada 21.februāra spriedumu lietā Nr. C - 472/11, 2013.gada 30.maija spriedumu lietā Nr. C - 488/2011, 2014.gada 17.jūlija spriedumu lietā Nr. C - 169/2014).

Eiropas Kopienu tiesa 2013.gada 30.maija spriedumā lietā Nr. C - 488/11 Dirk Frederik Asbeek Brusse, Katarina de Man Garabito pret Jahani BV. (pieejams: http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:62011CJ0488:LV:NOT), sniedzot atbildi uz prejudiciālo jautājumu par Eiropas Padomes 1993.gada 5.aprīļa direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos un īpaši tās 6.panta 1.punkta interpretāciju, norādījusi, ka Direktīvas 6. panta 1. punktu nevar interpretēt tādējādi, ka atbilstoši tam valsts tiesa gadījumā, kad tā konstatējusi starp profesionāli un patērētāju noslēgta līguma noteikuma par līgumsodu negodīgumu, drīkst samazināt patērētājam piemērojamā līgumsoda apmēru tā vietā, lai tam attiecīgo līguma noteikumu nepiemērotu vispār (sk. Eiropas Kopienu tiesas sprieduma lietā Nr. C - 488/11 59.punktu).

Direktīvas 6.panta 1.punkts ir interpretējams tādējādi, ka atbilstoši tam valsts tiesa gadījumā, kad tā konstatējusi starp profesionāli un patērētāju noslēgta līguma noteikuma par līgumsodu negodīgumu, nedrīkst aprobežoties - kā tas tai ļauts atbilstoši valsts tiesībām - ar patērētājam piemērojamā līgumsoda apmēra samazināšanu, bet tai ir vienkārši jāizslēdz šī noteikuma piemērošana patērētājam (sk. Eiropas Kopienu tiesas sprieduma lietā Nr. C - 488/11 60.punktu).

Tādējādi līgumsoda maksāšanas pienākuma pastāvēšana, neatkarīgi no tā, vai strīdā patērētājs uz šādiem apsvērumiem norāda, vai nenorāda ir pārbaudāma Patērētāju tiesību aizsardzības likuma kā speciālo tiesību normu

kontekstā.

Tiesa izvērtējot konkrētā līguma saturu, konstatē, ka tas ir standarta līgums, līgumsoda pievienošana līgumam pati par sevi ir tiesiski pamatota un pieļaujama. Tiesa secina, ka prasītājs līgumsodu aprēķinājis apmērā, kas nepārsniedz 10 % no parāda pamatsummas, ko tiesa atzīst par taisnīgu un samērīgu, tiesai nav pamata līgumsoda apmēru samazināt. Tiesu praksē (t.sk. Senāta 2008.gada 14.maija spriedumā lietā Nr.SKC-212/2008) vairāk kārt atzīts, ka tiesai ir tiesības samazināt piemērojamā līgumsoda apmēru līdz sapratīgam apmēram, ja tiesa atzīst, ka līgumsodam ir izteikti sodošs raksturs un tas nevar tikt atzīts par samērīgu un taisnīgu, jo faktiski nevis pilda līgumsoda kā tiesību institūta funkciju, bet gan nodrošina prasītājam iespēju netaisni iedzīvoties uz atbildētāja rēķina, gūstot nesamērīgu labumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti; samaksas saņēmējs nedrīkst atteikties to izdot parādniekam. Kvīti var izrakstīt vai nu uz paša parāda akta, ja tāds ir, vai atsevišķi.

Atbildētājs pierādījumus nav apstrīdējis, ka savas saistības pret prasītāju būtu izpildījis un parādu būtu samaksājis, pierādījumus tiesai nav iesniedzis.

Tāpat atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, kas liecinātu, ka prasītāja, pilnībā vai arī kādā daļā nebūtu izpildījusi savas saistības, proti, nebūtu nodrošinājusi atbildētāju ar aizdevumu.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summu piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā cita starpā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Atbilstoši Civillikuma 1763.panta 1.punktam nosakāms, ka procentu pieaugums apstājas, kad nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis aizdevuma summas lielumu. Civillikuma 1765.panta ceturtā daļa nosaka, ka procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Bet, ja noliktajā termiņā nesamaksā procentus vismaz par gadu, tad pēc kreditora pieprasījuma par viņam pienākošos procentu summu aprēķina likumiskos procentus par minēto termiņu. Tiesa atzīst, ka nosakāmas prasītāja tiesības par laiku līdz tiesas sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no parāda pamatsummas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10. punktu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvoti administratori - prasībās, kas celtas to personu labā, kurām pasludināts juridiskās personas maksātnespējas process.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai daļai. No atbildētāja valsts labā piedzenami prasītājas samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva 71,14 euro, kas maksājama Valsts kasē, NMR. 90000050138, konts LV55TREL1060190911200, BIC kods TRELLV22, kods 0539, un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 9,42 (lietas 2.lapa), kuru iemaksa jāveic: ekonomiskās klasifikācijas kods - 21499, saņēmējs Tiesu administrācija, Mūkusalas iela 41b, Rīga, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģ. Nr. 90001672316, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konts LV51TREL2190458019000.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8. un 97.pantu, tiesa

nosprieda

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu maksātnespējīgai sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "E.P. Ieguldījumi", reģistrācijas Nr. 40103216317, galveno parādu 142,29 euro (viens simts četrdesmit divi euro 29 centi), līgumiskos procentus kopā 142,29 euro (viens simts četrdesmit divi euro 29 centi), likumiskos procentus 44,97 euro (četrdesmit četri euro 97 centi), līgumsodu 14,23 euro (četrpadsmit euro 23 centi), ieskaitot piedzītos naudas līdzekļus sabiedrības ar ierobežotu atbildību "E.P. Ieguldījumi" norēķinu kontā Nr. LV86PRTT0260022390400, AS ,,PRIVATBANK".

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu 71,14 euro (septiņdesmit viens euro 14 centi), kas maksājama Valsts kasē, NMR. 90000050138, konts LV55TREL1060190911200, BIC kods TRELLV22, kods 0539, un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 9,42 (lietas 2.lapa), kuru iemaksa jāveic: ekonomiskās klasifikācijas kods - 21499, saņēmējs Tiesu administrācija, Mūkusalas iela 41b, Rīga, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģ. Nr. 90001672316, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konts LV51TREL2190458019000.

Dokuments, kas apliecina valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts labā iesniedzams Dobeles rajona tiesas kancelejā.

Atzīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā no pamatparāda summas.

Noteikt /pers.C/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 20 dienu laikā apelācijas sūdzību iesniedzot Dobeles rajona tiesā.

Tiesnese R.Krasovska